

॥१३॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 दुर्बो गभावं रतिं चैव ददौ स्त्रीभ्यः प्रजापतिः ॥ न तां सारक्षणं चाक्यं कर्तुं पुंसाकथं चन ॥ १३ ॥ अपि विश्वकृता तात कुतस्तु पुरुषैरिह ॥ वाचा च वधं बंधैर्वोक्ते
 शीर्षो विविधैस्तथा ॥ १४ ॥ न चाक्यारक्षितुं नार्यस्ताहि नित्यमसंयताः ॥ इदं तु पुरुषव्याघ्रपुरस्ताच्छ्रुतवाहनं ॥ १५ ॥ यथारक्षा कृता पूर्वविपुलेन गुरुस्त्रि
 याः ॥ ऋषिरासीन्महाभागो देवचर्मैति विश्रुतः ॥ १६ ॥ तस्य भार्यारुचिर्नो मरुत्पेणासहशीर्षवि ॥ तस्या रूपेणासंमत्ता देवगंधर्वदानवाः ॥ १७ ॥ विशेषे
 णातुरा जैद्रुद्रा हापाकशासनः ॥ नारीणां चरितज्ञश्च देवशर्मो महामुनिः ॥ १८ ॥ यथाशक्तियथोत्साहं भार्येतामभ्यरक्षत ॥ पुरंदरं च जानीते परस्त्री
 कामचारिणं ॥ १९ ॥ तस्माद्धूलेन भार्यायारक्षणं सचकार ह ॥ संकदाचिद्दृष्टिस्तातयज्ञं कर्तुं मनस्तदा ॥ २० ॥ भार्यो संरक्षणं कार्यं कथं स्यादित्यचिंतयत
 रक्षाविधानं मनसा संचिंत्य महातपाः ॥ २१ ॥ आहूय दधितं शिष्यं विपुब्राह्मणं वै ॥ देवचर्मो वाच यज्ञकारोगमिष्यामिरुचिं चेमां सुरेश्वरः
 यतः प्रार्थयते नित्यं तारक्षस्व यथाबलं ॥ अप्रमत्तेन ते भाव्यं सदा प्रतिपुरंदरं ॥ २२ ॥ सहि रूपाणि कुरुते विविधानि भूतम ॥ भीष्म उवाच
 इत्युक्तो विपुलस्तेन तपस्वी नियतेन्द्रियः ॥ २३ ॥ सदैवोग्रतपराजन्मग्यं कंसहशक्तिः ॥ धर्मज्ञः सत्यवादी च तथेति प्रत्यभाषत ॥ २४ ॥ पुनश्चेदं म
 हाराज पप्रच्छ प्रस्थितं गुरुं ॥ विपुल उवाच को निरूपाणि चाक्रस्य भवं त्यागच्छतो मुने ॥ २५ ॥ वपुस्तेजश्च कीदृग्वेतन्न व्याख्यातुमर्हसि ॥
 भीष्म उवाच ततः स भगवांस्तस्मै विपुलाय महात्मने ॥ २६ ॥ आच चक्षेयथा तत्त्वं मायां चाक्रस्य भारत ॥ देवचर्मो वाच बहुमायः स विप्रर्षभ
 गवान्पाकशासनः ॥ २७ ॥ तां स्तान् विपुलं कुरुते भावान्बहून्मथ मुहुर्मुहुः ॥ किरीटी वज्रधृग्धन्वी मुकुटी बद्धकुंडलः ॥ २८ ॥ भवत्यथ मुहुर्तेन चंडालस
 मदर्शनः ॥ शिखीजटी च रवासाः पुनर्भवति पुत्रक ॥ २९ ॥ बृहच्छरीरश्च पुनश्चीरवासाः पुनः कृशाः ॥ गौरं श्यामं च कृष्णं च वर्णैर्विकुरुते पुनः ॥ ३० ॥
 विरूपोरूपवोश्चैव युवा दृढस्तथैव च ॥ ब्राम्हणाः क्षत्रियश्चैव वैश्यः शूद्रस्तथैव च ॥ ३१ ॥ प्रतिलोमो नुलोमश्च भवत्यथ चातक्रतुः ॥ शक्रवायस रूपी च हंस
 को किल रूपवान् ॥ ३२ ॥ सिंहव्याघ्रगजानां च रूपं धारयते पुनः ॥ दैवदेत्यमथो राज्ञो वपुर्धायते पितृ ॥ ३३ ॥ अक्रोशे वायुभंगांगः शकुनिर्विकृतस्तथा ॥ च
 चतुष्पादुहुरूपश्च पुनर्भवति बालिज्ञः ॥ ३४ ॥ मक्षिकामशा काहीनां वपुर्धारयते पितृ ॥ न शक्यमस्य ग्रहणं कर्तुं विपुलं केनचित् ॥ ३५ ॥ अपि विश्वकृता
 तात येन सृष्टमिदं जगत् ॥ पुनरंतर्हितः शक्रो हव्यते ज्ञानचक्षुषा ॥ ३६ ॥

॥२९॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥